

Ain Anger,

ooperitaeva James Bond ja tuletõrjuja

EPL 23. 11. 13

Möödunud nädalal polnud Estonia turundusosakonnal vaja „Tannhäuseri” ega „Fausti” pärast pead vaevata, külalissolistid Ain Anger ja Mati Turi meelitasid saali niikuinii täis. Mina käisin läbi-mängul Angeri töövarjuks.

„Kuhu me su paneme, kas saali?” küsib näitejuht Ellen Maiste. Vaatan Angeri kõrget kogu. „Ma mahun ta taskusse. Tarkused jätan endale, rumalad küsimused mitte,” pakun. „No hästi,” võtab Anger mu kampsunikraest kinni ja küsib: „Rinna- või küljetasku?” Eelistan esimest, vaate pärast. Orkester lööb avamängu käima.

„Ma palun vaikust, kui te liigute! Ärge rääkige!” katkestab nõudlik hääl Richard Wagneri „Tannhäuseri” läbi-mängu juba eos. Järgmisel katsel jõutakse tööga kaugemale. Lavale, mille inglase Leslie Travers on Steve Jobsi unenäo-maailmaks kujundanud, hakkab tulema ka koor. Hääl sekkub: „Ärge kiirustage! Ärge kiirustage!”

Anger jälgib seda kõike lava tagant. Tal on veel aega, tema roll on suhteliselt väike. On kolmapäev nädal tagasi. Eile etendunud Charles Gounod „Faust” on kaugel tulevik, sellele ta veel ei mõtle, kõigepealt Wagnerile. „Neid pole hea

Vabakutselisel on ooperimaailmas kõvem staatus kui palgalisel: hea roll peab mitmes eri etenduses laagerduma, ütleb ooperisolist Ain Anger.



Mart Niineste
muusikatoimetaja

segada. Üks on prantsuse ja teine saksa keeles, keeleliselt ja tehniliselt erinevad asjad,” selgitab Anger. „Viimati tegin „Tannhäuserit” augustis. Noodid võtsin uuesti lahti eile õhtul ja vahepeal pole ma neid vaadanud,” nendib ta keset lavatagust sahmimist.

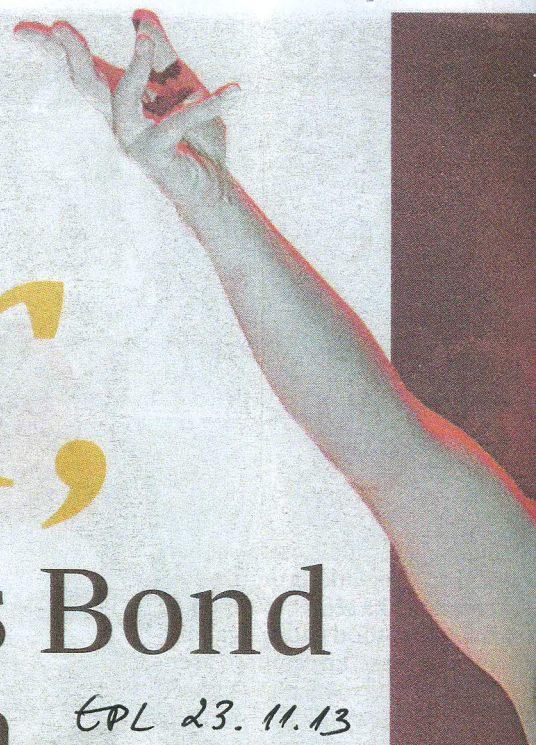
Autopiloodiga laval ei lenda

Vabakutselise ooperilaulja töö tähendabki enda eri teatrite, etenduste, riikide, linnade ja lennukite vahel jagamist.

„Nii kui ma midagi ütlen, tuju teil kaob!” katkestab hääl läbimängu uuesti ja küsib kooril laulda kammerlikult. Orkester tõmbab end uuesti käima, koor samuti. „Normaalne tööprotsess, eile alustasime seadeproofiga ja oli orkestriproov. Täna oli kolmas proov ja homme on etendus,” ei lase Anger end segada.

Tal on olnud roll viies või kuues „Tannhäuseri” lavastuses, ka selles, mille lavastas kevadel Estonias Wagneri 200. sünniaastapäevaks Daniel Slater.

Kui mitu etendust? Anger ei tea. Kuid olgu sama rolli lauldud kui palju tahes, autopiloodiga lavale ei minda: „Mõtlede kogu aeg, kus su kolleeg on, tuleb täita joonist, olla õigel ajal õiges kohas. Nagu malemäng on see lavastus.”



s Bond

EP L 23. 11. 13

da. Üks on prantsuse ja teine sak-
keeles, keeleliselt ja tehniliselt erine-
asjad,” selgitab Anger. „Viimati tegin
„häuuserit” augustis. Noodid võtsin
lahti eile õhtul ja vahepeal pole ma
vaadanud,” nendib ta keset lavata-
sahmimist.

Opiloodiga laval ei lenda

akutselise ooperilaulja töö tähendab
eri teatrite, etenduste, riikide, lin-
e ja lennukite vahel jagamist.

Nii kui ma midagi ütlen, tuju teil
!” katkestab hääl läbimängu uues-
käsib kooril laulda kammerlikult.
ester tõmbab end uuesti käima, koor
üti. „Normaalne tööprotsess, eile
tasime seadeprooviga ja oli orkest-
boov. Täna oli kolmas proov ja hom-
on etendus,” ei lase Anger end segada.
al on olnud roll viies või kuues „Tann-
seri” lavastuses, ka selles, mille lavas-
kevad el Estonias Wagneri 200. sünni-
stapäevaks Daniel Slater.

Kui mitu etendust? Anger ei tea. Kuid
sama rolli lauldud kui palju tahes,
opiloodiga lavale ei minda: „Mõtled
u aeg, kus su kolleeg on, tuleb täita
ist, olla õigel ajal õiges kohas. Nagu
emäng on see lavastus.”





Ain Anger

- Sündinud 1971. aastal Kuressaares.
- 1999. aastal lõpetas Eesti muusikaakadeemia, tema lauluõpetajad olid Ivo Kuusk, Virgilijus Noreika ja Matti Pelo.
- Aastail 1993–2001 laulis Estonia teatris.
- 2001. aastal siirdus Saksamaale, sealt edasi Austriasse.
- Abielus, kaks poega.

Ain Anger Faustis, Mefistona. Suurepärane, on kriitikud seda rolli kiitnud.

Kontsertettekandel on ta „Tannhäuserit” esitanud ka näiteks Londonis Royal Albert Hallis. „Seal on kuus tuhat kohta ja ma laulsin seal esimest korda. Algul tekkis mul küsimus, kuidas see saal häällega täita ja inimesi kuulama panna, aga see oli kerge, uskumatult hea saal,” kiidab Anger kogemust.

Vabakutselise ooperilauljana on tal peale pikalt etteplaanituid tööde selline valmidusaste nagu tuletõrjural või James Bondil. Teinekord juhtub, et kusagil jääb mõni laulja haigeks ja ooperimaja peab leidma talle asendaja. Helistatakse agentuuri ja saadakse paariks päevaks näiteks Anger appi. Vabakutseline on ooperimaailmas kõvem tegija kui palgaline: „Vastavalt õpitud rollidele pakutakse töid, teinekord tuleb midagi uut ära õppida. Ooperiroll on nagu vein, peab saama mitmes eri lavastuses laagerduda. Seal tuleb sisu, igast heast lavastusest võtad midagi kaasa ja kui on hea leid, siis teised lavastajad on sellega päris. Ja laulja jaoks ongi töö käia lavastusest teise ja kasvatada enda rolli läbi aja.”

„Kõige tähtsam on muusika ja suhted, mida draamanäitlejad õpivad kaua, lauljad aga koos muusikaga. Kui need suhted on paigas ja lavastus tehtud, siis need

suuresti ei muutu,” kirjeldab Anger tükki kiirkorras sisse elamist. „Iga lavastus on erinev, tuleb järgida lavastaja kontsepti ja sellest väga ruttu aru saada. Kas see on lauljale meeltemööda, pole tähtis. Kõrgem võim on lavastaja idee ja seda tuleb väga ruttu omandada.”

Tundub, et proov ei suju just kõige ladusamalt. Anger säilitab rahu: „Viinis oli üks ooper, kus laulis tenor, kes mulle ei meeldinud. Pärast etendust ütlesin arvamuse välja. Nad küsisid vastu, et kas

OOTAMATUSED

Kui keset aariat tekst meelest läheb, luuletan edasi. Tuleb ju teha, kas siis läheb riimi või ei.

ma ülemist nooti kuulsin. Nad nõustusid mu arvamusega, aga ei öelnud seda välja, otsiti ilu, mitte vigu.”

Tuleb näitejuht Ellen Maiste. On aeg. Anger läheb lavale, hakkab laulma ja läbimäng katkestatakse, liikumisjoonis vajab kiiret ülekordamist. „Oma vigu peab tajuma, aga mitte neisse kinni jääma. Edasi aitab pigem see, kui kasvatada suuremaks seda, mis sinus on head, sellega jõuab kaugemale,” kommenteerib Anger


Ain Anger

- Sündinud 1971. aastal Kuressaares.
- 1999. aastal lõpetas Eesti muusikaakadeemia, tema lauluõpetajad olid Ivo Kuusk, Virgilijus Noreika ja Matti Pelo.
- Aastail 1993–2001 laulis Estonia teatris.
- 2001. aastal siirdus Saksamaale, sealt edasi Austriasse.
- Abielus, kaks poega.



pärast seda, kui on laval käinud. Sinna otsa kõlab kohe Turi hää: „Teeme selle koha uuesti!”

Täiuslik esitus on ainult plaadil

Mis siis saab, kui tekst keset aariat ununeb? „Kui tekst meelest läheb, luuletan edasi. Tuleb ju teha ja olenevalt sellest, kui hea saksa keel on, siis kas läheb riimi või ei,” avab Anger ukse lavarahva salanippidesse. Mati Turi hõikab lavalt vahele: „Mul on see aaria selge, tahaks kolmandat vaatust laulda!” Hää lavaaugust nõustub. Kell hakkab saama kümme öhtul. Kolmas vaatust läheb kergemalt. Näitejuht Maiste nendib, et mõni koht kippus logisema. Anger ei põe: „Kes tahab täiuslikku esitust, mingi plaadipoodi. Olen olnud lindistuste juures, kus kolmest etendusest oli vaja teha plaat ja bariton polnud üheski neist kõrget otsa välja võtnud. Plaadil olid need olemas. Ta laulis selle noodi hiljem. Kes tahab õiget etendust, peab tulema ooperisse. Elus etendus tähendabki, et täna on teist moodi.” Igasuguse lava- ja helikunsti puhul kehtib pealegi reegel, et kui peaproov pole kõige parem, tuleb etendus seda parem. Anger tõstab mu taskust välja ja Maiste juhatab välisuksele. 

eb, luuletan edasi.
või ei.